

Beløb, hvormed Kontoen i Nationalbanken er overtrukken, er omtrent 7 Millioner.

Brandes: Jeg ser ikke rettere, end at naar der i Lovforslagets Tekst er optaget en Angivelse af, til hvilke Øjemed Laanet er optaget, saa vil det være rimeligt, at man undersøger fra Rigsdagens Side, om dette Laan er hensigtsmæssigt og naturligt. Thi hvis man ikke gør det, saa har Indenrigsministeriet Ansvar, og vi pleje jo ikke at have det saaledes, at naar en Ting nævnes i et Lovforslag, Rigsdagen da ikke træffer sin Medbestemmelse desangaaende. Den højtærede Minister sagde, at det var overflødig, at det stod der, men det kunde dog ikke skade noget. Jo, det forekommer mig, at det kan det i den Forstand, at hvis det staar der, saa lægges Ansvar, over paa Lovgivningsmagten, men hvis der ikke staar, i hvilket Øjemed Laanet er stiftet, har Rigsdagen intet Ansvar. Rimeligst vilde det være at slette denne Bestemmelse og derved fri sig for Ansvar. Jeg er heller ikke ganske klar over, om Ministeren mente, at det ikke var ret naturligt for Rigsdagen at undersøge den Sag. Det vilde jo kun kunne ske i et Udvalg, men jeg skal dog ikke stille noget Forslag derom, da jeg antager, at et saadant Forslag ikke vil vække noget Bifald. I og for sig mener jeg dog, at Sagen er vigtig nok dertil, thi i Virkeligheden godkende vi paa den ene Side noget, som vi ikke kende til, og paa den anden Side søge vi at undvige et Ansvar, som Rigsdagen i Virkeligheden har.

Jeg havde ikke spurgt den højtærede Finansminister om, hvorvidt der skulde optages et Statslaan. Jeg gik ud fra, at det var rigtigt, hvad der var blevet sagt baade af den højtærede Konseilspræsident og af den højtærede Finansminister desangaaende, at et saadant Laan vilde blive optaget. Men det interesserer mig at høre, at et saadant Statslaan skal optages af Hensyn til Kassebeholdningen. Jeg tror ikke, at noget saadant tidligere har været Tilfældet i Danmark, at man har optaget et Statslaan for at bøde paa den manglende Kassebeholdning. Det er en Tilstand for Statshusholdningen, som er utilbørlig. Og naar dertil saa føjes den Oplysning, som den højtærede Minister nu gav, at Kontoen i Nationalbanken er overtrukken med 7 Mill. Kr., vil jeg dog henstille til den højtærede Minister og det høje Ting, om det ikke er noget ganske uørt. Det er vist ingen Sinde sket før. Sidste Gang der var

Tale om en saadan Overtrækkelse af Kontoen, og hvor det hele kun drejede sig om nogle faa Hundrede Tusinde, blev der i dette høje Ting gjort gældende, at det var ulovligt at gøre dette, det var en Form for Statslaan, som ikke havde faaet Lovgivningsmagtens Sanktion. Nu sker det her i saa grandiose Former, at det rundt om i Landet vil vække megen Uhygge, at vi ere komne saa vidt.

Madsen-Mygdal: Jeg kan være enig med den sidste ærede Taler i, at det ikke er behageligt at høre, at Kontoen i Nationalbanken er overtrukken med et Beløb paa 7 Mill. Men naar han vil gøre gældende, at det ikke er sket tidligere, er det en Fejltagelse. Ganske vist var Beløbet i 1901 ikke saa stort, men det var dog i flere Maaneder flere Millioner, og saa vidt jeg ved, var det højeste Beløb endog 5 Mill. Kr. Man maatte den Gang nødvendigvis gaa til Statslaan netop af Hensyn til Kassebeholdningen.

Naar jeg har forlangt Ordet, er det dog nærmest for at gøre en anden Bemærkning i Anledning af det foreliggende Lovforslag. Jeg er ikke i Tvivl med Hensyn til Indenrigsministeriets Afgørelse af et saadant Laans Berettigelse; Aarhus Kommune maa naturligvis godtgøre for Ministeriet, hvad man skal bruge de Penge til, og Ministeriet har saa overvejet og truffet sin Afgørelse. Det mener jeg for saa vidt er Lovgivningsmagten uvedkommende; Ansvar, ligger hos Indenrigsministeriet, det er jeg ganske klar paa. Men det, som jeg vil berøre, er, at den Art Lovforslag gentager sig atter og atter, idet det snart er een Kommune og snart en anden, der søger om denne Stempelbegunstigelse. Vi kunne ikke sige Nej dertil, det betragtes som en selvfølgelig Sag. Men kunne vi saa ikke naa til en almindelig Vedtagelse om, at naar en Kommune har faaet et saadant Laan, og Indenrigsministeren har billiget det, saa skulde man ikke behøve hver Gang at gaa til Rigsdagen derom? Jeg har tidligere haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa et andet, noget lignende Forhold angaaende Amtsskolefonden. Naar Udskrivningen til denne skal gaa ud over 2 Kr. pr. Td. Hartkorn, kan det ikke ske uden Lovgivningsmagtens Samtykke, og de forskellige Amtsskoleraad ere dog pligtige til at udrede de Beløb, som Lovgivningsmagten har paalignet dem. Det naturlige vilde være at vedtage en Lov i Almindelighed om dette Forhold, saa at man gav en almindelig Tilladelse og ikke